

De jeugd van...

ALBERT VERLINDE

In de rubriek 'De Jeugd Van...' gaat Weekend elke week met een Bekende Nederlander terug naar zijn of haar roots. Deze week bladeren we door het fotoalbum van Albert Verlinde (51). De theaterproducent en RTL-presenterator wist al jong dat hij de showbiz in wilde. In zijn jonge jaren acteerde Albert al en op de middelbare school organiseerde hij theaterstukken en cabaretvoorstellingen.

DOOR FRANK WAALS
FOTO'S ANP E.A.

Albert Verlinde werd 25 april 1961 geboren aan de Zuid-Willemsvaart in Den Bosch. Er heerste woningnood, waardoor zijn ouders noodgedwongen inwoonden bij zijn opa en oma boven een café. Hierdoor groeide de kleine Albert de eerste drie jaar van zijn leven op met het gedreun van volksliederen en Hollandse smartlappen. Toch was hij er graag blijven wonen. In de jaren erna verhuisde het gezin, behalve Albert en zijn ouders bestaande uit zijn drie zussen Ellen, Gertie en Vivian, namelijk regelmatig en dat was keer op keer een hele onderneming,

'Met mijn vader voerde ik felle discussies'

Albert kreeg van zijn ouders z'n eerste fiets.

Bij zijn oom en tante vond Albert altijd het avontuur. Zoals hier: spelen op de viool.

nieuwe woonplaats en zo ben ik vanuit Den Bosch in Limburg en Noord-Holland terechtgekomen, en vervolgens weer in Brabant. Me steeds ergens anders vestigen was geen probleem, totdat ik in de puberteit kwam. Toen waren mijn moeder, mijn zussen en ik er wel een beetje klaar mee.'

Met name zijn vertrek uit Schagen, waar het gezin Verlinde jarenlang woonde, was moeilijk voor de jonge Albert. Wat dat dorp hem te bieden had, vond hij nergens anders. 'Ik bleef ons nieuwe dorp Vught maar vergelijken met mijn oude stek Schagen, want niets voelde beter aan dan dat', aldus Albert. 'Mijn pa bedacht uiteindelijk de oplossing om daar een eind aan te maken. Op een goede dag zette hij me in de auto en reed met me naar onze oude woonplaats Schagen. Daar aangekomen liep ik al mijn favoriete plekken af en belde ik aan bij vriendjes. Echter, niemand was thuis. Toen kwam ik langzaam maar

zeker tot het besef dat Vught toch zo slecht niet was. In mijn hoofd had ik mijn oude woonplaats geïdealiseerd tot de mooiste plek van Nederland, maar dat viel in het echt allemaal wel mee. Dat was een heel verstandige zet van mijn oudeheer. Nadien zijn we gelukkig op één en dezelfde plek blijven wonen. Ik was alleen nog van huis als ik ging logeren bij mijn oom en tante. Die hadden een appartement, met uitzicht op een grote vuurtoren, waar ze mij de liefde voor muziek hebben bijgebracht. Bij mijn ouders leefde ik het echte leven, bij mijn oom en tante vond ik het avontuur.'

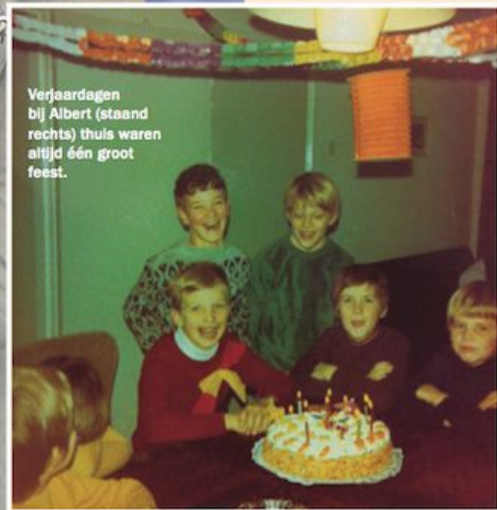
Slagveld

Als kleine jongen was Albert altijd erg op zichzelf. Urenlang kon hij zich terugtrekken op zijn kamertje, waar hij zijn tijd vulde met spelletjes spelen en muziek luisteren, maar vooral veel lezen. Urenlang kon hij met zijn neus in de boeken zitten en afdwalen in de vele verhalen. 'Het was altijd een slagveld in mijn kamer doordat die boeken overal verspreid lagen', zo weet Albert zich nog goed te herinneren. 'Mijn moeder was

Albert Verlinde is inmiddels een grote naam in de theaterwereld.

daar natuurlijk niet echt blij mee. Zij kwam zo nu en dan binnen om mijn domein te inspecteren. Mijn bed was altijd opgemaakt, maar ze zette dan wel mijn raam even open voor wat frisse lucht. Puberen brengt toch bepaalde lichaamsgeuren met zich mee, haha.' Het gezinsleven was voor vader en moeder Verlinde een belangrijk punt van aandacht. Verjaardagen werden altijd uitgebreid gevierd en alle vriendjes van de kinderen mochten langskomen om te komen proeven als de verjaardagstaart werd aangesneden. Op zijn negende kreeg Albert zijn eerste fiets cadeau. 'Dat was ter gelegenheid van mijn eerste communie. Op de foto die mijn vader daarvan maakte, spat de spanning van mijn gezicht af. Bloedserius ging ik met dat ding om. Ik zoude nooit om iets, niet om een speelgoedtrein of wat dan ook. En ineens kreeg ik die fiets, helemaal voor mezelf. Wat was ik daar blij mee.' In een latere fase van de puberteit kroop Albert meer uit zijn schulp.

Verjaardagen bij Albert (staand rechts) thuis waren altijd één groot feest.

'De directeur had aan mij een kwaaije'

Albert met zijn drie zussen en hun ouders Bert en Henry.

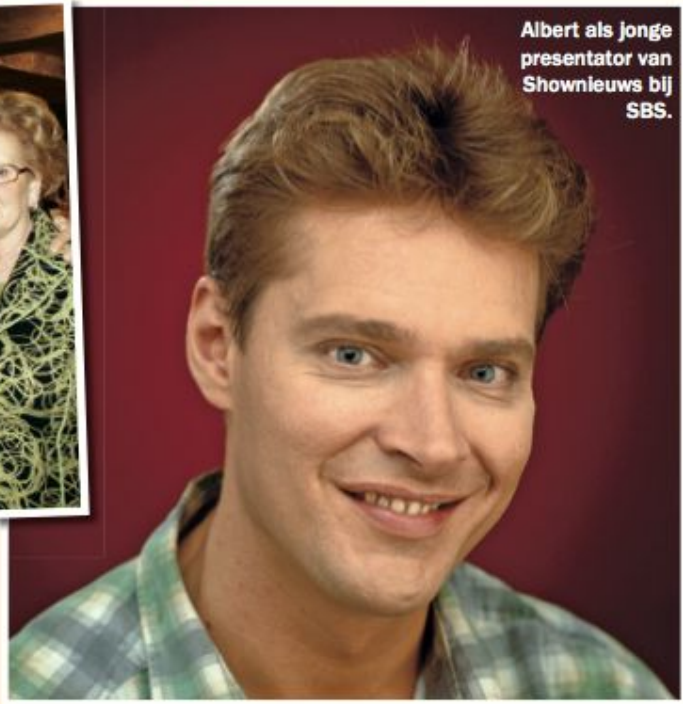
'Dat in mezelf gekeerde dat ik als kleine jongen had verdween langzaam en ik ontwikkelde zo mijn streken', aldus Albert. 'Op school hield ik leraren voor de gek en onder klasgenootjes was ik echt een fuifnummer. Maar dan vooral met de meisjes. Met hen giechelde en bepte ik honderduit, in plaats van dat ik met de stoere jongens naar de sportschool ging.'

Samen met zijn vrouwelijke klasgenoten organiseerde Albert regelmatig evenementen voor het Maurick College, zijn middelbare school. Ondertussen moest er ook gewoon geleerd en gewerkt worden, want de huidige theaterproducent had destijds vele bijbaantjes. 'Ik liep een krantenwijk, bediende bij visrestaurant Noordzee Quick en schreef stukjes voor het Brabants Dagblad. Meestal kreeg ik vier uur de tijd om een artikel te maken, maar ik was er dan al in twee uren mee klaar. Ondanks mijn vroegere teruggetrokkenheid deed ik op het VWO gemakkelijk sociale contacten op. Ik was vooral goed in Nederlands, Engels, Duits en geschiedenis. Wis- en scheikunde waren niet zo 'mijn ding'. En naast het leren was ik vooral druk met het organiseren van toneelstukken en cabaretvoorstellingen. We hadden een schooldirecteur waar ik wel respect voor had, maar ik keek niet tegen hem op. Ik mocht van hem voor onze laatste schooldag iets ludieks bedenken, maar enkele

weken daarvoor was een stalker de pauze op het schoolplein komen verstoren. Gevolg: het eindfeest ging niet door. Nou, dan heb je aan mij dus een kwaaije. Belofte maakt schuld en daar moet je je gewoon aan houden. Ook als je de directeur van de school bent. Ik weet nog dat ik van mijn frustratie een heel punt gemaakt heb, ik heb er zelfs de pers bij gehaald. Het Brabants Dagblad stond in een mum van tijd op de stoep en plaatste een paginagroot artikel met mij waarin ik mijn beklag deed over de schoolleiding. Dat was nog wel even schrikken, want ik had maar een klein stukje verwacht. Gelukkig mocht het feest daarna alsnog doorgaan. Ik moest alleen wel beloven in het vervolg iets minder rigoureuus te werk te gaan. Dat lukte best, want ik verlegde mijn aandacht daarna naar vriendinnetjes. Twee of drie heb ik er gehad. De eerste leerde ik kennen op het zangkoor in Schagen, maar dat duurde niet langer dan drie maanden. Ach ja, ik was veertien.'

Bekentenis

Vriendinnetjes of niet, al snel merkte Albert dat hij een voorkeur voor jongens had. In zijn examenjaar vertelde hij zijn beide ouders daarover. 'Ik zat er zo mee dat ik niet meer kon leren. Bart-Jan was mijn eerste grote liefde en dat moest een keer uitkomen. Maar mijn ouders maakten helemaal geen probleem van mijn grote geheim.

Albert als jonge presentator van Shownieuws bij SBS.

Daarna was het beest los. Ik heb vervolgens veel ervaring opgedaan, net zoals iedere jonge knul van die leeftijd zou doen. Mijn ouders hebben me altijd gesteund in mijn keuzes en doen dan nog steeds. Mama was altijd heel trots, zorgzaam en zelfbewust en dat is in al die jaren gelukkig nooit veranderd. Papa is wel wat rustiger geworden. Ik kon altijd felle discussies met hem voeren, maar tegelijkertijd was het een lieve en wijze, bedachtzame man die me tips gaf.'

Hevige hooikoorts...

Na zijn schoolopleiding moest Albert zich melden voor militaire dienst. 'Ik heb vreselijk mijn best gedaan om goedgekeurd te worden, maar omdat ik net op de kleinkunstacademie zat werd mijn dienstplicht uitgesteld', aldus Albert. 'Eenmaal klaar met die opleiding werd ik opnieuw opgeroepen, maar toen was voor mij de wil om 'daaraan' mee te doen allang verdwenen. Waar ik vroeger best in dienst wilde, was ik nu druk bezig met allerlei cabaretvoorstellingen en een eigen toneelgroep waarvoor ik teksten schreef. Ik weet trouwens niet hoe ik dat zou hebben moeten

doen in het leger. Ik, als homo, op een zaal vol met mannen. Ik verzon dus van alles om er onderuit te komen. Van allergieën tot hevige hooikoorts, maar telkens keurde men mij goed. Vraag me niet hoe, maar ik ben uiteindelijk op artistieke gronden alsnog afgekeurd. Gelukkig maar, want de showbizz was wat ik wilde.'

In 1992 leerde Albert zijn huidige man Onno Hoes kennen.

'We raakten in een kroeg in Den Bosch met elkaar aan de praat en bleken in onze eerste levensjaren op zo'n vijfhonderd meter van elkaar vandaan te hebben gewoond. Allebei onze moeders deden vrijwilligerswerk in een ziekenhuis, onze vaders zaten allebei in de verkoop en we kwamen ook nog eens alletwee uit een gezin van vier kinderen. En we waren beiden 30. Een feest der herkenning dus. Zo bloeide er iets moois op tussen Onno en mij. Op mijn 39ste heb ik hem ten huwelijk gevraagd en in 2001 heeft dat ook daadwerkelijk plaatsgevonden. Pats boem, in één keer klaar. We gaan nooit meer bij elkaar weg.'

Volgende week:

De Jeugd van Ron Boszhard